

FERNANDEZADVOCATS

L'extensió d'efectes en processos selectius. El Tribunal Suprem limita l'excepció d'acte consentit (STS, Sala Tercera, nº 497/2026 de 23 d'abril)

En una recent i transcendental resolució, la Secció Quarta de la Sala Contenciosa-Administrativa del Tribunal Suprem, mitjançant la **STS, Sala Tercera, nº 497/2026 de 23 d'abril (rec. 6599/2025)** fixat una doctrina clau sobre l'aplicació de l'article 110 de la Llei de la Jurisdicció Contenciós-Administrativa (LJCA). La qüestió central se centra a determinar si el fet de no haver recorregut una resolució administrativa de caràcter plúrim (com una llista d'aprovals o un nomenament publicat al DOG o BOE) impedeix a un interessat sol·licitar posteriorment l'extensió d'efectes d'una sentència guanyada per un tercer en el mateix procés selectiu.

1. El context del cas: El conflicte amb la Xunta de Galícia

El litigi neix arran de la sol·licitud de la funcionària per estendre els efectes d'una sentència prèvia del Tribunal Superior de Justícia de Galícia. Aquella sentència original reconeixia a una altra funcionària el dret a l'adscripció definitiva en el seu lloc de treball de nou ingrés, anul·lant la pràctica de l'Administració gallega d'adjudicar destinacions provisionals basant-se en una normativa autonòmica que contravenia la legislació bàsica de l'Estat.

La Xunta de Galícia es va oposar a l'extensió d'efectes argumentant que la recurrent havia "*consentit*" el seu nomenament provisional en no haver-lo impugnat en el seu moment, activant així la causa d'inadmissió prevista a l'article 110.5.c) de la LJCA.

2. La qüestió d'interès cassacional

El Tribunal Suprem va admetre el recurs per determinar si l'excepció d'acte consentit s'ha d'aplicar de forma general a qualsevol resolució publicada (destinatariis múltiples)

o si, per contra, només opera quan existeix una notificació personal i individualitzada que l'interessat decideix no combatre.

3. Fonaments jurídics: una interpretació restrictiva de l'acte consentit

La Sala, amb la ponència de la Magistrada Maria Alicia Millán Herrandis, realitza una anàlisi profunda basada en tres pilars fonamentals:

i) Naturalesa de l'incident d'extensió d'efectes: El Tribunal recorda que aquest mecanisme és una modalitat d'execució de sentències dissenyada per evitar la reiteració inútil de processos judicials idèntics. La seva finalitat és garantir l'economia processal i la coherència del sistema jurídic.

ii) Drets Fonamentals en joc: L'extensió d'efectes protegeix el dret a la tutela judicial efectiva (art. 24 CE) i el principi d'igualtat (art. 14 CE). En l'àmbit de l'ocupació pública, també s'hi afegeixen els principis de mèrit i capacitat (art. 23 CE), que exigeixen un tractament uniforme per a situacions idèntiques.

iii) Diferència entre acte plúrim i acte individual: El Suprem ratifica la doctrina ja apuntada en l'antiga Sentència, Sala Tercera, de 24 de gener de 2019 (RC 2519/2016). S'estableix que les resolucions de tribunals qualificadors o els nomenaments publicats en diaris oficials no constitueixen "*resolucions dictades precisament per a l'interessat*" en el sentit restrictiu que requereix l'article 110.5.c) LJCA per bloquejar l'extensió.

4. La Doctrina fixada pel Tribunal Suprem

La Sentència conclou amb una afirmació rotunda conforme no és precís haver recorregut les resolucions que posen fi als processos selectius per poder instar després l'extensió dels efectes d'una sentència ferma que hagi reconegut una situació jurídica

FERNANDEZADVOCATS

individualitzada a un altre aspirant en aquell mateix procés. L'excepció de l'acte consentit només serà aplicable quan:

- a) S'hagi dictat una resolució expressa i individualitzada per a l'interessat.
- b) L'interessat hagi interposat un recurs administratiu previ.
- c) Havent rebut una desestimació expressa d'aquest recurs, hagi decidit no acudir a la via jurisdiccional.

En canvi, la simple "inacció" de l'aspirant davant d'un acte plúrim publicat (com una llista d'aprovat) no es pot considerar un aquietament que impedeixi l'extensió d'efectes.

5. Conseqüències pràctiques per als professionals del dret

Aquesta sentència suposa una victòria per als empleats públics i un límit clar a les traves processals que sovint oposen les Administracions. Es prioritza la igualtat en l'aplicació de la llei per sobre d'una interpretació rigorista de la fermesa dels actes administratius. Pel que fa l'eficàcia de l'article 110 LJCA, si s'acceptés la tesi de l'Administració, l'extensió d'efectes seria pràcticament inaplicable en matèria de personal, ja que gairebé tots els actes són publicats i, per definició, qui demana l'extensió és qui no va litigar originàriament.

El Tribunal Suprem tanca la porta a l'ús abusiu de l'excepció d'acte consentit en els processos selectius. Es tracta d'una passa endavant en la democratització de l'accés a la justícia administrativa, permetent que la legalitat restablerta per una sentència ferma beneficiï a tots aquells que es troben en una situació idèntica, sense obligar-los a haver estat herois processals des del primer minut.

FERNANDEZADVOCATS

**El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni compromís d'actualització.*

Per més informació o assessorament, contacti amb info@fernandezadvocats.es